

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 13CoP/43/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1322201844
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Šefčíková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:1322201844.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Šefčíkovej a sudcov JUDr. Daniela Ilavského a JUDr. Petra Kalatu, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., narodený XX.XX.XXXX, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, dieťa matky: C. D. B., narodená XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX/X, F., zastúpená splnomocnencom: JUDr. Denisa Jánošíková, advokátka so sídlom Klincová 35, Bratislava, a otca: C. G. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXXX/X, F., zastúpený splnomocnencom: JUDr. Michaela Kajabová, advokátka so sídlom Budovateľská 2, Bratislava, o úpravu výkonu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na čas do rozvodu manželstva, o odvolaní otca a o odvolaní matky proti rozsudku Mestského súdu Bratislava II č. k. B4-20P/57/2022-418 zo dňa 09.10.2023, v spojení s opravným uznesením Mestského súdu Bratislava II č. k. B4-20P/57/2022-426 zo dňa 21.12.2023, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Mestského súdu Bratislava II č. k. B4-20P/57/2022-418 zo dňa 09.10.2023 vo výrokoch II., III., IV., V. a závislom výroku VI. r u š í a v e c v tomto rozsahu v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

II. Uznesenie Mestského súdu Bratislava II č. k. B4-20P/57/2022-426 zo dňa 21.12.2023 r u š í .

odôvodnenie:

1. Rozsudkom, z časti napadnutým odvolaním, súd prvej inštancie výrokom I. schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky s tým, že zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok sú oprávnení obaja rodičia, výrokom II. upravil styk otca s maloletým tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým na čas do rozvodu manželstva nasledovne: - každý párný týždeň od utorka od 15:00 hod. do štvrtka do 9:00 hod., - každý nepárny týždeň od piatka od 15:00 hod. do nedele 19:00 hod., - počas jarných prázdnin každého párneho kalendárneho roka od soboty predchádzajúcej prázdninám od 9:00 hod. do nedele pred skončením prázdnin do 19:00 hod., - počas Veľkonočných prázdnin každého párneho kalendárneho roka od Zeleného štvrtka od 8:00 hod. do Veľkonočného pondelka do 19:00 hod., - počas letných prázdnin každého kalendárneho roka od 01.07. od 19:00 hod. do 14.07. do 19:00 hod. a od 01.08. od 19:00 hod. do 15.08. do 19:00 hod., - počas zimných prázdnin každého nepárneho kalendárneho roka od 23.12. od 09:00 hod. do 31.12. do 18:00 hod. a každého párneho kalendárneho roka od 02.01. od 18:00 hod. do 06.01. do 18:00 hod., miestom prevzatia maloletého je počas školských dní školské zariadenie, ktoré maloletý navštevuje, v prípade choroby dieťaťa alebo mimo školských dní je miestom prevzatia bydlisko matky, otec maloletého odovzdá matke v mieste jej bydliska, matka maloletého riadne pripraví na styk s otcom, výrokom III. otec zaviazal povinnosťou prispievať na výživu maloletého sumou 500,- eur mesačne, ktorú je povinný poukazovať k rukám matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, výrokom IV. zaviazal otca povinnosťou uhradiť ročné výživné za obdobie od 19.04.2022 do 31.10.2023 v sume 3 673,33,- eur do troch dní od doručenia rozsudku, výrokom V. zamietol návrh matky v prevyšujúcej časti na určenie výživného a otca v časti určenia styku otca s maloletým, výrokom VI. žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil aplikáciou § 24 ods. 1, 4 a 5, § 25 ods. 1, 2 a 4, § § 26, § 36 ods. 1, § 62 ods. 1 a 2, § 75 ods. 1 a 2, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1 a 3 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „ZoR“), článkov 7 a 18 Dohovoru o právach dieťaťa, vecne tým, že boli splnené zákonné podmienky pre úpravu výkonu práv a povinností rodičov na čas do rozvodu manželstva, keďže rodičia spolu nežili a na jej úprave sa nevedeli dohodnúť.

3. Z vykonaného dokazovania zistil, že matka sa návrhom doručeným súdu dňa 19.04.2022 domáhala zverenia maloletého do jej osobnej starostlivosti s tým, že obaja rodičia budú maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok. Navrhla styk otca s maloletým neupraviť a otcovi určiť vyživovaciu povinnosť vo výške 1 100,- eur mesačne. Matka v čase podania návrhu bola na materskej dovolenke, neskôr mala príjem zo závislej činnosti, ktorý súd ustálil v sume 850,- eur mesačne. Poberala rodičovský príspevok a daňový bonus na maloletého. Poberala tiež prídavky na dve maloleté deti. Maloletý navštevoval Základnú školu E. B. F. od septembra 2021. Výdavky maloletého matka vyčíslila v sume 1 231,50,- eur mesačne. Maloletý otca odmietal, napriek tomu, že ho na stretnutia pripravovala. Otec sa maloletému počas spolužitia nevenoval. Otec je podľa matky majetný, venuje sa podnikateľskej činnosti, z ktorej má značný príjem. Otec nesúhlasil s matkou navrhovanou úpravou styku a žiadal styk upraviť v každom kalendárnom týždni od utorka od 15:00 hod. do nasledujúceho štvrtka do 09:00 hod. a v každom nepárnom týždni od piatka od 15:00 hod. do nedele do 19:00 hod. Nesúhlasil so sumou vyčíslených výdavkov na maloletého. Tieto uznal v sume 480,- eur mesačne a navrhol určiť vyživovaciu povinnosť v sume 250,- eur mesačne. Súd ustálil príjem otca zo závislej činnosti v sume 1 240,- eur mesačne. Otec tiež preukazoval vlastníctvo nehnuteľností i zaťaženie vo forme hypotekárnych úverov. Kolízny opatrovník navrhol zveriť maloletého do starostlivosti matky a styk otca s maloletým neupraviť. Návrhy rodičov na určenie výživného otcovi sa mu javili ako neprimerané a určenie výšky ponechal na úvahu súdu. Ďalej zistil, že rodičia maloletého nežijú v spoločnej domácnosti od roku 2017. Úprava výkonu rodičovských práv a povinností bola dočasne upravená neodkladným opatrením – uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/77/2021-106 zo dňa 26.04.2021, na základe ktorého je otec oprávnený stretávať sa s maloletým každý kalendárny týždeň od utorka od 15:00 hod. do stredy 18:30 hod. a každý nepárny kalendárny týždeň od soboty od 09:00 hod. do nedele do 18:30 hod. Otec prispieval na výživu maloletého sumou 300,- eur mesačne. Styk dočasne upravený neodkladným opatrením sa nerealizoval. Problém v styku otca s maloletým začal v období október – november 2020, kedy maloletý začal otca odmietaať. Na Mestskom súde Bratislava II prebieha konanie o rozvod manželstva a o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode manželstva pod sp. zn. B1-3P/66/2018. Rodičom a maloletému bolo uložené výchovné opatrenie (vedené pod sp. zn. 5P/72/2023), spočívajúce sa v podrobení sociálnemu poradenstvu v TENENET o.z. Posledná správa je z 31.10.2023. Komunikácia rodičov je obmedzená na nutné záležitosti ohľadne maloletého. Maloletý sa s otcom naďalej odmieta stretávať. Nedôvera matky voči otcovi pretrváva. Zo znaleckého posudku č. 11/2021, vyhotoveného znalcom Mgr. et Mgr. Martinom Balkom vyplynulo, že rodičia majú narušené vzájomné vzťahy, je medzi nimi nedôvera, sú prítomné kritické až obviňujúce postoje. Maloletý udáva pozitívny postoj k matke, pričom vo vzťahovej stránke preberá otcovskú rolu partner matky. Je však odôvodnené predpokladať skôr negatívny výchovný vplyv matky pri zadefinovaní optimálnej role jej partnera v živote maloletého. Obaja rodičia majú osobnostné dispozície potrebné pre zabezpečovanie výchovy ako aj osobnej starostlivosti o maloletého. Maloletý má silnejšie emotívne väzby vo vzťahu k matke. Pri hodnotení rodičovských kompetencií matky je z pohľadu maloletého relevantný nie odmietavý postoj matky k zvereniu maloletého do striedavej starostlivosti, ktorú otec už nepresadzoval, ale limitovaná schopnosť efektívne podporovať rozširovanie stretávania maloletého s otcom v zhode s jeho vývinovými potrebami. Maloletý v súčasnej dobe kvôli komplikovanej rodinnej situácii nie je schopný sa vysporiadať nielen so zmenou doterajšej úpravy styku s otcom na formu striedavej osobnej starostlivosti, ale ani s extenzívnym stretávaním podľa nariadeného neodkladného opatrenia v dôsledku neštandardného výchovného prístupu rezidenčného rodiča, t. j. matky vo vzťahu k nerezidenčnému rodičovi, t. j. otcovi, ktorého rolu prebral aktuálny partner matky. Príčinou je destabilizácia rodinnej situácie, matka nie je schopná v dostatočnej miere schopná akceptovať význam role druhého rodiča. Znalec odporučil extenzívne stretávanie sa otca s maloletým. Súd prvej inštancie nezisťoval názor maloletého, pretože jeho vypočutie prebehlo v konaní na Okresnom súde Bratislava I dňa 09.11.2022, ktoré maloletý vnímal veľmi citlivo. Opätovné zisťovanie názoru, ktorý je súdu známy zo znaleckého posudku, nie je v jeho záujme.

4. Po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že vzťahy medzi rodičmi sú vážne narušené, čo nepriaznivo vplyva na maloletého. Tento otca odmieta, a to aj pričinením matky. Keďže nezistil žiadne obmedzujúce skutočnosti na strane otca, v záujme maloletého, u ktorého zdôraznil právo na upevňovanie citového putá k oboj rodičom, zveril maloletého do starostlivosti matky a upravil extenzívne rozšírený styk otca s maloletým. Vo vzťahu k vyživovacej povinnosti považoval výdavky vyčíslené matkou za primerané a s ohľadom na možnosti a schopnosti otca určil výživné v sume 500,- eur mesačne. V tejto súvislosti zohľadnil osobnú starostlivosť matky o maloletého a vývoj životných nákladov. Vzhľadom na takto určené výživné vznikol otcovi dlh na výživnom za obdobie od 19.04.2022 do 31.10.2023 v sume 3 673,33,- eur, ku ktorého úhrade zaviazal otca. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“).

5. Opravným uznesením č.k. B4-20P/57/2022-426 zo dňa 21.12.2023 súd prvej inštancie opravil výrok II. rozsudku Mestského súdu Bratislava II č. k. B4-20P/57/2022-418 zo dňa 09.10.2023 tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým na čas do rozvodu manželstva nasledovne: - každý párny týždeň od utorka od 15:00 hod. do štvrtka do 9:00 hod., - každý nepárny týždeň od piatka od 15:00 hod. do nedele 19:00 hod., - počas jarných prázdnin každého párneho kalendárneho roka od soboty predchádzajúcej prázdninám od 9:00 hod. do nedele pred skončením prázdnin do 19:00 hod., - počas Veľkonočných prázdnin každého párneho kalendárneho roka od Zeleného štvrtka od 8:00 hod. do Veľkonočného pondelka do 19:00 hod., - počas letných prázdnin každého kalendárneho roka od 01.07. od 19:00 hod. do 14.07. do 19:00 hod. a od 01.08. od 19:00 hod. do 15.08. do 19:00 hod., - počas zimných prázdnin každého nepárneho kalendárneho roka od 23.12. od 09:00 hod. do 31.12. do 18:00 hod. a každého párneho kalendárneho roka od 02.01. od 18:00 hod. do 06.01. do 18:00 hod. Miestom prevzatia maloletého je počas školských dní školské zariadenie, ktoré maloletý navštevuje, v prípade choroby dieťaťa alebo mimo školských dní je miestom prevzatia bydlisko matky, otec maloletého odovzdá matke v mieste jej bydliska, matka maloletého riadne pripraví na styk s otcom.

6. Proti rozsudku, v časti úpravy styku a výživného (výroky II. až IV.), podal odvolanie otec, a to z dôvodu, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok; ďalej len „CSP“), nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e) CSP), dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). Namietal predovšetkým úpravu styku s maloletým počas bežného roka, keďže písomné vyhotovenie rozsudku, v rozpore s § 219 ods. 4 CSP, nezodpovedá zneniu, ktoré súd vyhlásil na pojednávaní dňa 09.10.2023, konkrétne súd vyhlásil, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým každý kalendárny týždeň od utorka od 15:00 hod. do nasledujúceho štvrtka do 09:00 hod. a každý nepárny týždeň od piatka od 15:00 hod. do nedele do 19:00 hod., čo nezodpovedá zneniu v písomnom vyhotovení rozsudku. Podľa otca, sudca po tlakom splnomocnenca matky na pojednávaní vo veci rozvodu manželstva, ktoré sa uskutočnilo bezprostredne po pojednávaní v prejednávanej veci, zmenil názor a uviedol, že sa pomýlil. Vyhlásené znenie však zodpovedá úprave styku otca s maloletým podľa neodkladného opatrenia, preto sa nejedná o žiadnu údajnú nesprávnosť. S úpravou styku tak ako bola vyhlásená súdom sa otec plne stotožňuje, keďže je v súlade s odporúčaním znalca o extenzívnej úprave styku. Namietal tiež úpravu styku s maloletým počas jarných prázdnin od soboty predchádzajúcej prázdninám, končiac nedeľou pred skončením prázdnin, čo by znamenalo rozsah styku počas jedného víkend. Nesúhlasil tiež s úpravou styku počas veľkonočných prázdnin, ktoré súd upravil počas párneho roka, kedy zároveň upravil styk počas jarných prázdnin. Namietal aj úpravu počas zimných prázdnin, kedy by mal podľa rozsudku nepárny rok stráviť s maloletým spolu 9 dní, potom maloletého na 2 dni odovzdať matke a opäť by hol mal v starostlivosti 5 dní, pričom ďalší rok by nemal maloletého v starostlivosti vôbec. Súdom určené výživné v sume 500,- eur mesačne je neprimerané k správne ustálenému príjmu otca vo výške 1 240,- eur mesačne, pretože v rozpore so súdnou praxou predstavuje viac ako 40% z príjmu. Súd nedostatočne odôvodnil sumu ustálených výdavkov na maloletého, ktorých vyčíslenie nezodpovedá životnej úrovni matky a jej partnera H. I., s ktorým žije v spoločnej domácnosti a z ktorého vzťahu pochádza maloletá B.. Rozsudok je v časti výživného absolútne arbitrárny a nespĺňa kritériá v § 220 ods. 2 CSP. Navyše vo výroku III. absentuje počiatok vyživovacej povinnosti, preto súd nemohol určiť zročné výživné za obdobie späť od 19.04.2022. Zároveň nesúhlasil s určenou výškou zročného výživného. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok v napadnutej časti o úprave styku a výživnom tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým na čas do rozvodu manželstva nasledovne: - každý kalendárny týždeň od utorka od

15:00 hod do nasledujúceho štvrtka do 09:00 hod.; - každý nepárny kalendárny týždeň od piatka od 15:00 hod. do nedele 19:00 hod.; s výnimkou jarných, veľkonočných, letných a zimných prázdnin, kedy je otec oprávnený sa stretávať s maloletým počas jarných prázdnin vyhlásených MŠ SR pre Bratislavský samosprávny kraj v párnom kalendárnom roku od soboty predchádzajúcej jarným školským prázdninám od 09:00 hod. do nedele bezprostredne nasledujúcej po jarných školských prázdninách do 19:00 hod., - počas veľkonočných prázdnin v každom nepárnom kalendárnom roku od Zeleného štvrtka od 08:00 hod. do Veľkonočného pondelka do 19:00 hod., - počas letných prázdnin v každom kalendárnom roku v čase od 01. 07. od 19:00 hod. do 14.07. do 19:00 hod. a od 01.08. od 19:00 hod. do 15.08. do 19:00 hod., - počas zimných prázdnin v nepárnom roku od 23.12 od 09:00 hod. do 30.12. do 18:00 hod. a v párnom kalendárnom roku od 30.12. od 18:00 hod. do bezprostredne nasledujúceho nepárneho roka do 06.01. do 18:00 hod. Miestom prevzatia maloletého je počas školských dní školské zariadenie, ktoré maloletý navštevuje, v prípade choroby dieťaťa alebo mimo školských dní je miestom prevzatia bydlisko matky, otec maloletého odovzdá matke v mieste jej bydliska, matka maloletého riadne pripraví na styk s otcom. Otec je na povinný prispievať na výživu maloletého sumou 250,- eur mesačne, ktorú je povinný poukazovať k rukám matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred od 19.04.2022. Otec nemá dlh na zročnom výživnom.

7. Proti rozsudku, v časti úpravy styku a výživného (výroky II. až V.), podala odvolanie aj matka, a to z dôvodu, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP), rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd (§ 365 ods. 1 písm. c) CSP), dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). Namietala, že bežná úprava styku otca s maloletým v rozsudku nezodpovedá jeho najlepšiemu záujmu, keďže ani styk upravený neodkladným opatrením sa neplnil z dôvodu striktného zotrvávania otca na takomto styku. Styk, ktorý sa spočiatku realizoval dve poobedia počas týždňa a jeden deň s prespatím počas každého víkendy sa následne zužoval, až sa prestal realizovať vôbec z dôvodu odmietania maloletého. Matka má záujem na stretávaní sa otca s maloletým, otec však odmieta akúkoľvek dohodu o inom prístupe k maloletému. U maloletého sa tak vyskytla frustrácia, hnev, schovávanie sa pred otcom, výčitky maloletého voči matke, že ho nechápe, keď s ním komunikovala o potrebe stretávania sa s otcom. Matka spolupracovala so psychológmi, dobrovoľne sa podriadila odporúčaniam a radám. Snažila sa situáciu riešiť a nie je príčinou odmietania otca maloletým. Poukázala na podobnosť otca s maloletým v tom, že obaja odmietajú zohľadniť názor druhého. Závery znaleckého dokazovania považuje za neaktuálne. Maloletý má vytvorený srdečný vzťah ku svojej sestre B. a prechováva blízky vzťah k partnerovi matky, ktorého správanie porovnáva so správaním otca. Keďže otec trvá na stretávaní, maloletý je opakovane vystavovaný tlaku. Opísala časový sled udalostí odôvodňujúcich negatívny postoj maloletého k otcovi. Namietala, že súd nezisťoval názor maloletého v predmetnom konaní. Mala za to, že je potrebné, aby sa nateraz otec prispôbil maloletému, aby sa styk v bežnom týždni zredukoval, tento bol reálne vykonávaný a následne rozširovaný. Ďalšia časť odvolacích námietok sa týkala určenia vyživovacej povinnosti. Poukázala na nehnuteľnosti vo vlastníctve otca, úmyselné zaťažovanie majetku, zatajovanie príjmov z podnikateľskej činnosti, účelové prevody obchodných podielov s tým, že celkový majetok otca presahuje miliónovú hodnotu. Žiadala zohľadniť celkovú životnú otca, ktorá nebola súdom riadne zistená. Z uvedených dôvodov navrhla rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, resp. zmeniť rozsudok tak, že styk otca s maloletým sa neupraví a otcovi sa určí výživné v sume 1 100,- eur mesačne.

8. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca zotrvala na svojich doterajších tvrdeniach. Zotrvanie otca na ním navrhovanej úprave styku nezodpovedá najlepšiemu záujmu maloletého, ale vystavuje ho tomu, čo nie je pre neho zvládnuteľné. Vo vzťahu k určeniu vyživovacej povinnosti otca poukázala Metodiku – Výživné, podľa ktorej je pri podnikateľoch potrebné vychádzať z potenciality príjmu z podnikania.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 písm. b) CMP), po zistení, že odvolania boli podané včas a oprávnenými osobami - otcom a matkou maloletého (§ 359, § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolania majú zákonné náležitosti (§ 363 CSP), odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), postupom bez nariadenia

odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie matky a otca je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II., III., IV., V. a závislom výroku VI. zrušiť (§ 389 ods. 1 písm. b), c) CSP) a vec v zrušenej časti vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 a 2 CSP).

10. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie bola úprava výkonu práv a povinností rodičov k maloletému A. na čas do rozvodu manželstva.

11. Predmetom odvolacieho konania je v dôsledku odvolania matky a otca posúdenie vecnej a právnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý výrokom II. upravil styk otca s maloletým (spôsobom špecifikovaným v odseku 1. tohto rozhodnutia), výrokom III. zaviazal otca povinnosťou prispievať na výživu maloletého sumou 500,- eur mesačne, ktorú je povinný poukazovať k rukám matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred., výrokom IV. zaviazal otca povinnosťou uhradiť zročné výživné za obdobie od 19.04.2022 do 31.10.2023 v sume 3 673,33,- eur do troch dní od doručenia rozsudku, výrokom V. zamietol návrh matky v prevyšujúcej časti na určenie výživného a otca v časti určenia styku otca s maloletým a výrokom VI. žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

12. Odvolací súd vyzval súd prvej inštancie k náprave rozporu vyhláseného a vyhotoveného znenia výroku II. rozsudku, keďže tak ako správne namietal otec, zo zvukovej nahrávky z pojednávania dňa 09.10.2023 vyplýva, že súd prvej inštancie vyhlásil, že „otec je oprávnený stretávať sa s maloletým každý kalendárny týždeň od utorka...“ a v písomnom vyhotovení rozsudku uviedol, že „otec je oprávnený stretávať sa s maloletým každý párnny týždeň od utorka...“. Vyhlásené znenie výroku II. rozsudku zodpovedá aj zneniu zaprotokolovanému v zápisnici z pojednávania.

13. Súd prvej inštancie odmietol vykonať opravu s poukazom na nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 576/2013 zo dňa 24.07.2014, v zmysle ktorého sa oprava môže týkať aj výroku rozhodnutia. V danom prípade judikatúra všeobecných súdov, ako aj ústavného súdu uznala ako zrejmu nesprávnosť rozhodnutia nesprávny výrok o zrušení prvostupňového rozhodnutia a akceptovala jeho opravu na výrok o potvrdení prvostupňového rozhodnutia, keď takýto výrok bol jednoznačne krytý odôvodnením príslušného súdneho rozhodnutia.

14. Podľa § 220 ods. 1 CSP v písomnom vyhotovení rozsudku sa po slovách „V mene Slovenskej republiky“ uvedie označenie súdu, mená a priezviská sudcov rozhodujúcich vo veci, presné označenie strán a ich zástupcov, iných subjektov, označenie prejednávaného sporu, výrok, odôvodnenie, poučenie o lehote na podanie odvolania, o tom, na ktorý súd sa odvolanie podáva a o náležitostiach odvolania, poučenie o možnosti exekúcie a deň a miesto vyhlásenia.

15. Podľa § 219 ods. 4 CSP len čo súd vyhlási rozsudok, je ním viazaný.

16. „Zákonným následkom vyhlásenia rozsudku je viazanosť súdu vyhláseným rozsudkom. Vo vzťahu k výroku rozsudku to znamená, že ho konajúci súd už nemôže sám zmeniť a v písomnom vyhotovení rozsudku musí byť znenie výroku zhodné s výrokom vyhláseným. Vecné chyby vyhláseného rozsudku je možné napraviť výlučne v opravných konaniach. Prípadnú chybu v písaní, počítaní alebo inú zrejmu nesprávnosť súd môže opraviť dodatočne osobitným opravným uznesením..“ Števíček, M., Ficová., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. 2 vydanie. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2022, s 880.

17. Z vyššie uvedeného celkom jednoznačne vyplýva, že súd prvej inštancie nepostupoval správne, keď vyhotovil znenie výroku II. rozsudku, ktoré nezodpovedá jeho vyhlásenému zneniu na pojednávaní dňa 09.10.2023. Nález sp. zn. II. ÚS 576/2013, na ktorý poukázal súd prvej inštancie rieši situáciu „opravy“, aktuálne podľa § 224 CSP, nie oprávnenie súdu automaticky zmeniť vo vyhotovenom znení rozsudku aj prípadnú chybu v písaní, počítaní, či inú zrejmu nesprávnosť. Rozsudok je tak vo výroku II. bez ďalšieho v rozpore s ustanovením § 219 ods. 4 CSP a § 220 ods. 1 CSP.

18. Navyše, v zhode s názorom otca, odvolací súd nepovažuje opravu, ktorú následne súd prvej inštancie vykonal formou opravného uznesenia za prípustnú, keďže sa nejedná o zrejmu nesprávnosť. Aj Ústavný súd SR poukázal na potrebu „jednoznačného krytia odôvodnením príslušného súdneho rozhodnutia“. Otec správne namietal, že práve súdom vyhlásený výrok zodpovedal ním požadovanému styku, ktorý

mal upravený aj neodkladným opatrením (každý týždeň od utorka..). Odôvodnenie úpravy styku je obsiahnuté v odseku 28 rozsudku: „...pričom styk maloletého a otca upravil tak, že napriek postoju maloletého k otcovi súd zveril maloletého do osobnej starostlivosti matky ako rezidenčného rodičovi, ale z extenzívnym rozšíreným stykom s otcom.“ Odôvodňuje tak nekryje výrok II. rozsudku tak ako dôvodil súd prvej inštancie. Znenie výroku II. v opravnom uznesení je navyše totožné so znením výroku II. rozsudku. Nedostatočnému zdôvodneniu rozsudku podľa § 220 ods. 2 CSP aj v tejto časti sa odvolací súd venuje nižšie.

19. V zmysle čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkolvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

20. Podľa článku 24 ods. 2 a 3 Charty základných práv Európskej únie, pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa. Každé dieťa má právo na pravidelné udržiavanie osobných vzťahov a priamych stykov s obidvoma svojimi rodičmi, ak to nie je v rozpore s jeho záujmom.

21. Podľa článku 5 ZoR záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadnia najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvoma rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

22. Podľa § 36 ods. 1 ZoR rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

23. Podľa § 24 ods. 1 ZoR v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, či maloleté dieťa zverí do spoločnej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, alebo do osobnej starostlivosti jedného z rodičov, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súd súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

24. Podľa § 24 ods. 5 ZoR súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchovu a starostlivosť o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

25. Podľa § 25 ods. 2 ZoR ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

26. Podľa § 62 ods. 1 až 5 ZoR plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť (ods. 1). Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (ods. 2). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada

na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihladne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť (ods. 4). Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (ods. 5).

27. Podľa § 63 ods. 1 ZoR rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima.

28. Podľa § 63 ods. 2 ZoR u rodiča, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, súd neberie do úvahy výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť alebo ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť v takom rozsahu v súvislosti s touto činnosťou, a možnosti a schopnosti povinného posudzuje podľa predpokladaného príjmu, aký by povinný dosiahol, ak by tieto výdavky nerealizoval.

29. Podľa § 75 ods. 1 ZoR pri určení výživného prihladne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihladne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihladne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

30. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

31. Podľa článku 6 CMP súd postupuje v súčinnosti s účastníkmi konania tak, aby zistil skutočný stav veci. Súd je povinný na účely zistenia skutočného stavu veci vykonať všetky potrebné dôkazy, aj keď ich účastníci konania nenavrhlí.

32. Podľa § 35 CMP súd je povinný zistiť skutočný stav veci.

33. Podľa § 36 CMP súd je povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci.

34. Podľa § 37 CMP súd si môže osvojiť zhodné skutkové tvrdenia účastníkov, ak nemá pochybnosti o ich pravdivosti, len ak nie sú v rozpore s vykonaným dokazovaním.

35. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

36. Požiadavky na riadne odôvodnenie rozsudku súdu v podmienkach vnútroštátnej úpravy slovenského civilného procesu v čase rozhodovania súdom prvej inštancie vymedzoval (na úrovni zákona) § 220 ods. 2 CSP, podľa ktorého súd v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Korektným a i ústavne konformným výkladom takéhoto ustanovenia pritom treba dospieť k záveru, že s práve uvedenými požiadavkami je v rozpore nielen úplný či čiastočný nedostatok (absencia) dôvodov rozhodnutia, ale napr. aj vnútorná rozpornosť jednotlivých výrokov alebo aj odôvodnenia rozsudku, existencia extrémneho nesúladu medzi právnymi závermi súdu, resp. prípad, keď právne závery zo skutkových zistení v žiadnej možnej interpretácii nevyplývajú a napokon i len všeobecné súhrnné zistenia, konštatovania alebo závery bez špecifikácie jednotlivých dôkazov, z ktorých mali byť tieto vyvodené. Ak povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu (ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami účastníka konania); porušením uvedeného práva účastníka konania je na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej aj účastníkovi konania (okrem

upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia pre práve zvoleným spôsobom) odníma aj možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (v rovine polemiky s jeho dôvodmi v rámci využitia prípadných riadnych alebo i mimoriadnych opravných prostriedkov) a výskyt takejto vady zakladá sám osebe dôvod odvolania podľa § 365 ods.1 písm. b) CSP.

37. Podľa názoru odvolacieho súdu potom vyššie priblíženou vadou (vnútornou rozpornosťou rozhodnutia) bolo postihnuté i rozhodnutie o úprave styku otca s maloletým a o určení vyživovacej povinnosti otca.

38. Medzičasom Krajský súd v Trnave, na odvolanie rodičov, uznesením č.k. 12CoP/115/2024-2057 zo dňa 28.02.2025 zrušil rozsudok Mestského súdu Bratislava II č.k. B1-3P/66/2018-1992 zo dňa 18.03.2024 v časti úpravy styku a vyživovacej povinnosti otca na čas po rozvoze manželstva a v tomto rozsahu vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Závery Krajského súdu v Trnave v predmetnom uznesení (odseky 44 a 45) je podľa odvolacieho súdu možné aplikovať aj na prejednávaný prípad. Súd prvej inštancie sa nijak nevysporiadal s návrhom otca na širšiu úpravu styku s maloletým, keď sám v rozsudku dôvodil, že jeho styk s maloletým upravil extenzívne, pritom je v užšom rozsahu ako bol upravený neodkladným opatrením. Rovnako tak sa nevysporiadal s námietkami matky o neupravení styku v nadväznosti na ňou mienený záujem maloletého dieťaťa. Matka namietala neaktuálnosť znaleckého posudku, z ktorého súd vychádzal pri úprave styku, čím zároveň odôvodnil nezisťovanie názoru maloletého. Úplne absentuje zdôvodnenie úpravy styku otca s maloletým počas prázdnin. Navyše, v prejednávanej veci, už len pre zmätočnosť je rozsudok vo výroku II. v prejednávanej veci nepreskúmateľný, čo samo o sebe zakladá dôvod pre zrušenie rozsudku v tejto časti podľa § 389 písm. b) CSP.

39. Rovnako za absolútne nedostatočné odvolací súd považuje zdôvodnenie určenia rozsahu vyživovacej povinnosti otca.

40. Súd prvej inštancie odôvodnil výšku vyživovacej povinnosti otca v sume 500,- eur mesačne možnosťami a schopnosťami otca, odôvodnenosťou výdavkov maloletého, osobnou starostlivosťou matky a vývojom životných nákladov, a to napriek tomu, že možnosti a schopnosti otca dostatočne nezistil, výdavky maloletého vyčíslené matkou automaticky prevzal a hodnotil všeobecnou formuláciou ako primerané, odôvodnené a všeobecne známe. Predmetné konanie začalo v roku 2022, pričom nie je zrejme v akom období mali rodičia dosahovať súdom prvej inštancie ustálený príjem, pritom sám uvádza, že matka poberala v čase podania návrhu materské. U otca celkom nepochopiteľne vychádzal len z príjmu zo závislej činnosti, keď z obsahu spisu vyplýva, že otec sa venuje aj podnikateľskej činnosti. Zbytočným sa javí odsek 4 rozsudku, v ktorom súd prvej inštancie síce vymenoval dôkazy, ktoré vykonal, ale úplne rezignoval na zistenia a následné hodnotenie predmetných listín. Absentujú teda ucelené zistenia a následne hodnotenie príjmov a výdavkov rodičov, ich osobných a majetkových pomerov. Na základe uvedeného tak nebolo možné hodnotiť životnú úroveň rodičov, ktorá je smerodajná pri určení vyživovacej povinnosti nerezidenčného rodiča a rozsudok je v predmetnej časti potrebné považovať za predčasný. Zároveň, ako správne otec namietal, súd neurčil počiatok vyživovacej povinnosti otca a následne vo výroku IV. rozsudku určil povinnosť otcovi uhradiť zročné výživné spätne od 19.04.2022. Pri zročnom výživnom neuviedol ako dospel k sume 3 673,33,- eur, a tak je otcova námietka o nepreskúmateľnosti rozhodnutia aj v tejto časti dôvodná.

41. Odvolací súd zdôrazňuje, že mimosporové konanie je typické dominanciou princípu oficiality a princípu materiálnej pravdy. Tieto vyžadujú od súdu, aby zistil skutočný stav veci, teda v rámci dokazovania sa nemôže spoliehať len na dôkaznú iniciatívu účastníkov konania, ale aplikuje sa vyšetrovací, resp. vyhľadávací princíp civilného procesu. Preto je súd povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci konania, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci. V danej veci pritom matka a otec konkrétnymi návrhmi aktívne navrhovali doplnenie dokazovania. V prípade, ak súd prvej inštancie tieto návrhy vyhodnotil ako nerelevantné, bolo potrebné tieto úvahy v odôvodnení rozhodnutia uviesť.

42. Riadiac sa takýmito úvahami potom odvolaciemu súdu nezostalo iné ako len konštatovať, že súd prvej inštancie pochybil, keď na jednej strane nevykonal dokazovanie potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a na druhej strane aj odôvodnenie jeho rozhodnutia je výrazne nepresvedčivé a nepreskúmateľné pri zdôvodnení pre rozhodnutie podstatných skutočností, nakoľko z jeho obsahu nemožno zistiť, akými úvahami sa pri svojom rozhodovaní riadil, z ktorých dôkazov vychádzal, resp. ktoré

skutočnosti považoval za preukázané a pod. Pokiaľ teda súd prvej inštancie dospel k záveru o úprave styku otca s maloletým a o určení vyživovacej povinnosti otca v sume 500,- eur mesačne bez toho, že by tieto svoje závery náležite zdôvodnil a umožnil tým účastníkom konania sa voči takýmto záverom náležite brániť, porušil tým práva účastníkov konania na spravodlivý proces.

43. Ak potom nedostatok riadneho dokazovania a odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá sama osebe nielen dôvod odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. b) a e) CSP, ale zároveň i nevyhnutnosť rozhodnutia spôsobom predpokladaným § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP.

44. Súd prvej inštancie napadnutým výrokom V. zamietol návrh matky v prevyšujúcej časti na určenie výživného a otca v časti určenia styku otca s maloletým. V konaniach starostlivosti súdu o maloleté deti je v zmysle článku 5 CMP preložená dispozičná zásada, ktorou je ovládané sporové konanie. Výrok rozhodnutia preto nemá obsahovať zamietajúci výrok, keďže z neho samého je zrejmé, či súd rozhodol odlišne od petitu uvedeného v návrhu na začatie konania. Z uvedených dôvodov je napadnutý výrok V. nadbytočný.

45. Odvolaciemu súdu preto neostávalo iné, než v záujme zachovania práva účastníkov konania na riadny dvojinštančný proces so všetkými jeho atribútmi (zahŕňajúci vykonávanie základného dokazovania na rozhodujúce otázky v prvej inštancii súdov, dostatočne konkrétne právne posúdenie veci i v tomto stupni a do tretice tiež vypravenie rozhodnutia majúceho konanie skončiť odôvodnením zodpovedajúcim úprave v § 220 ods. 2 CSP), rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti (výrokoch II. až V. a v závislom výroku VI.) zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátiť vec v zrušenej časti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, v ktorom súd prvej inštancie vec znova prejedná, najmä zväží aktuálne okolnosti tak na strane maloletého, ako sú jeho vek, zdravotný stav, vzťah k rodičovi, doterajší spôsob a rozsah styku, denný režim, ako aj na strane rodičov, rodinné pomery, dôvody odmietania styku maloletým. Vzhľadom na uplynuté obdobie zväží zisťovanie názoru maloletého. Vo vzťahu k určeniu vyživovacej povinnosti zistí príjmy rodičov za rozhodné obdobie (spravidla 12 mesiacov pred podaním návrhu na začatie konanie do rozhodnutia) zo závislej činnosti (vrátane poberania daňového bonusu a iných plnení), iné príjmy, poberanie prídavkov na maloleté deti, u otca príjmy z podnikateľskej činnosti, prenájmu, prevodu majetku, ucelene zistí osobné (ďalšie vyživovacie povinnosti, spolužijúce osoby), majetkové pomery a výdavky rodičov tak, aby následne posúdil životnú úroveň rodičov, smerodajnú vo vzťahu k určeniu vyživovacej povinnosti otca. Zistí pravidelné a mimoriadne výdavky maloletého, tieto posúdi aj s ohľadom na námietky otca k jednotlivým položkám. Berúc do úvahy dĺžku konania, posúdi prípadnú zmenu pomerov na strane rodičov a maloletého. Neopomenie určiť počiatok vyživovacej povinnosti. Pri zročnom výživnom uvedie, akým spôsobom dospel k predmetnej sume. Vysporiada sa s podstatnými námietkami rodičov a s návrhmi na doplnenie dokazovania. Odvolací súd dáva do pozornosti Metodiku – Výživné, ktorá obsahuje praktické odporúčania ohľadne rozsahu zisťovania a posudzovania skutočností rozhodných pri určovaní vyživovacej povinnosti. Po doplnení dokazovania potom súd prvej inštancie vo veci opätovne rozhodne, a to aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 CSP), nové rozhodnutie náležite odôvodní v súlade s ustanovením § 220 CSP tak, aby právne závery, ku ktorým dospeje, mali oporu vo vykonanom dokazovaní a aby úvahy súdu k týmto záverom vedúce, boli logické, presvedčivé a zrozumiteľné.

46. Uznesenie Mestského súdu Bratislava II č. k. B4-20P/57/2022-426 zo dňa 21.12.2023 odvolací súd výrokom II. zrušil s poukazom na § 389 písm. d) CSP, keďže nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané neexistovali.

47. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).